

բառ ելեալ լցցէ զիս՝ ոչ են բաւական առ ի սփոփանս ձայնակցութեան լալականիս: Հայոց սպառաւունք առասպելականք օրինակ իմն եթերականաց բուսոց եւ տնկոց զգայականաց բնականաց ճարտասանութեամբ ի շարագրութիւնս ողբոց տաղիցեն՝ ոչ երբեք իցէ փունթ եւ փէսէնթ, եւ ի սպառ իմոյ բորբոքիս զովացումն: Կոպիցի ի Պալլըքլըն զողբն Եւայի ի վերայ Աբիլի, եւ այն՝ զի եգիտ քանի մի զաւակ, զՀելի քահանայ, զԴաւիթ ի վերայ Աբիսողոմի, Հեթմոյ ծերի զԹորոսն տեսեալ արեամբ լուանիլ եւ զԼեւոն տարեալ գերի թշնամին եգիպտացի: Առաւելան ցաւք Ոլոմպիա ի վերայ Աղեքսանդրի մանկամեռի աշխարհակալի: Թէպէտեւ մասամբք հոմերականն տաղ պատմութեամբ Դրոյայի անցիցն Բրամիուս մեծի արքայի զիս զարմացուցանէ. եւ վասն այնորիկ Ունայնութիւնն ունայնութեանց ասելն Սողոմոնի զիս հաւատարմացուցանէ եւ ի սպառ զրոյն զԱստուած աւարտէ՝ թէ նա՛ է ճըլմարիտ եւ ի նմանէ երկնչիլ բարեք կարծելի ոչ միայն՝ այլ եւ ի հաւատ զիս թեկադրէ: Զի՞նչ ասացից այսքանեօք, զի պատճառ եղեր զխոցոյ իմոյ զփեճեկ եւ կսկծեցուցեալ ա՛հ ո՛ւՖ բարբառովս զիս առ քեզ խօսեցուցիր սիրելիդ, կատարեցիր զՏեառն հրաման լիովին՝ Հիւանդ էի եւ տեսիք զիս, եւ զամենայն ըստ կարգի ի վերայ տառապելոյս գտանի աստանօր: Քաղցած եմ մխիթարութեան՝ զիս լիացուցիր, ծարաւ եմ սփոփանաց՝ զիս սփոփեցիր, մերկ ի Հայոց անոպայից՝ սամուրով խիւայեցեր, օտար եմ ի սոպոլից՝ ի ծոց սիրոյդ նամակի ժողովեցեր: Հիւանդ՝ ոչ միայն ի տուրեւառ շնչոյս հուր ցոլանայ ի կոկորդս՝ տեսեալ զիս ի բանտ, թէպէտ անդէտ արհամարհեալ զօրինակ այսպիսեաց, այլ եւ քաջդ քան զԹէոփիլէ քեզ զրեցից զնուիրելոյդ, եւ զարդարելոյդ կրկին իմաստիւք քան զԴաւիթ մաղթէ առ Տէր. Հան ի բանտէ զանձն իմ,